

EGYÜD ÁRPÁD ÉS SOMOGY NÉPKÖLTÉSZETE

SZAPU MAGDA

Hetven éve született (1921–1983)¹ az egykoron testnevelő tanár, a népművelő, a somogyi hagyomány-őrző tevékenység kiemelkedő alakja, a somogyi népköltészet jeles gyűjtője és feldolgozója, Együd Árpád. Harminc év szenvedélyes néprajzi gyűjtőmunkájának csak az utolsó tíz évét végezte a Somogy megyei múzeumi szervezet keretében néprajzos-muzeológusként.² A pótolhatatlan értékű, rendkívül gazdag gyűjtések feldolgozását tragikus halála szakította meg. Hagyatéka, a Somogy Megyei Múzeumok Igazgatósága féltett, őrzött anyaga, hozzáértő szakemberek közreműködésével rendezés alatt van³ és feldolgozásra vár.⁴

Együd Árpád életművét, évtizedek termékeny gyűjtőmunkáját – a megjelent tanulmányokon és tanulmányköteteken túl – dossziék, kéziratok, jegyzetek tömege, rendkívül értékes hangzó és mozgófilm anyaga, számtalan fotófelvétele őrzi.

Fényképfelvételei és mozgófilmjei múzeumtörténeti, tudománytörténeti jelentőségűek. Múzeumok, tájházak, kiállítások és rendezvények megnyitójáról; a Szentai Szabadtéri Néprajzi Gyűjtemény előkészítő munkálatairól, építéséről és nyitásáról készültek felvételei. Felvételeket készített elhaló vagy már kihalt kismesterségekről (fazekasok, kötélgyártó, kerékgyártó, gyertyaöntő, mézesbábos), a népművészet mestereiről (Tóth Mihály fafaragó, Tamás László és mások), a sokat emlegetett „Röpülj Páva” televíziós felvételeiről,⁵ a kaposvári farsang rendezvényeiről, táncokról, viseletekről, építkezésről, tojásízmzésről és búcsúkról, vásári bábosokról és a balatonberényi betlehemesekről. Film őrzi kedves adatközlőit is.⁶

Felvételei a megyében zajló tudományos élet kor-dokumentumai, melyek jelentősége a megye határain túlnő. A néprajzos szemével dokumentálta Bakay Kornél somogyvári, Magyar Kálmán babócsai ásatásait, Bárdos Edith avar-temető feltárásait.

Vikár és Gönczi nyomában haladva felsorakozott a megye nagy folkloristái mellé.⁷ Gyűjtött a folklór valamennyi műfajában (népzene, néptánc, néphit és népszokások, jeles napok, szakrális néprajz, legendák, mondák, balladák), foglalkozott a betyárok, a pásztorok és a cselédek életével. Gyűjtései az emberi élet nagy fordulópontjaira (születés, gyermekkor, ifjúkor, házasság, halál) irányultak. Kutatta a temető néprajzát, foglalkozott az egyletek, a rozsafűzér-társaságok, az iskolák, a kántorok, az apácák, Somogy megye szent

emberei „búcsúsok és istóriások”, a koldusok életével. Ismerte és gyűjtötte a református és a katolikus lakosság folklóráján túl a zsidó hagyományokat. Lelkes támogatója volt a cigány folklór gyűjtésének, de a német és horvát nemzetiségek zenei és szöveges anyaga is része a hagyatéknak.

Gyűjtései zömét Somogyban végezte, de megfordult az ország különböző pontjain. Jól ismerte a szomszédos megyék vonatkozó anyagát. Hangszalagok tanúskodnak a kakasdi székelyek, vagy az egyházaskéri csángók közti gyűjtéseiről. Tette ezt egyedül vagy munkatársaival, barátaival, a szakma jeles képviselőivel, akikkel szoros kapcsolatot tartott fenn (Bálint Sándor, Scheiber Sándor, Rajeczky Benjámín, Vargyas Lajos, Olsvai Imre, hogy csak néhányat említsék).

Hosszú ideig dédelgetett és be nem teljesült tervei közt első helyen szerepelt szülőfaluja, Perőcsény köz-ség monografikus feldolgozása.

Ismeretterjesztésben, közművelődésben szinte erélyen felüli feladatokat vállalt, megromlott egészségi állapotja sem akadályozhatta ezirányú tevékenységét. Évente húsz-harminc előadást tartott a megye különböző iskoláiban, szakkörökben, klubokban a városlakóknak és a falvak népének egyaránt. Részt vett kulturális seregszemléken, zsűrizett és patronált, iskolákat okított és segítette munkájukat. Új pályázókat nyert meg és tartott kapcsolatot a régiekkel. Minden alkalmat és lehetőséget megragadott, hogy felhívja a figyelmet nemzeti értékeink megmentésére, megőrzésére.⁸ Az évek során felhalmozódott tudását és tapasztalatait, összegyűjtött „kincseit” adta tovább tanítványainak, táncosainak, mindazoknak, akik hozzá fordultak.⁹

E széleskörű tevékenységén túl éjszakánként hangfelvételek másolatát készítette el vizsgázók, felvételi-ző diákok számára. Táncegyütteseket patronált.¹⁰ Idejének nagy részét felemésztette az egyre növekvő mennyiségű hangzóanyag lejegyzése, gépelése.¹¹

Az *Együd-hagyaték* legnagyobb része *hangzóanyag*.

A mintegy kétszáz magnószalag és félszáz kazetta – zömében néprajztudományi, kisebb részben történettudományi értékű – a múzeum Hangarchívumában került elhelyezésre. A Magyar Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézete – Olsvai Imre irányításával,

Németh István közreműködésével – végezte az archív szalagok átjatszását, a másolatok készítését.¹²

A szöveges és a zenei anyagok szakszerű lejegyzése 1990. év közepétől megkezdődött és várhatóan egy fő négy évi munkáját igényli.¹³ Csak azt követően, illetve avval párhuzamosan készülhet az anyag szakmai feldolgozása, publikációs előkészítése.

A hagyaték másik jelentős része az a nagy mennyiségű *kéziratanyag*, amely a néprajzos szakember igen aprólékos, időigényes szakértői munkáját kívánja meg. E hagyaték-együttes zöme szöveges folklór, illetve Együd Árpád levelezése.

Az *archív filmanyag* a hagyaték harmadik nagy csoportja. A majd két és félszáz tekerescnyi mozgófilm szükséges utómunkálatait,¹⁴ valamint videoszalagra történő rögzítését a Magyar Televízió operatőre, Táska Mihály és munkacsoportja elkészítette.

1991. januárjában – hosszas tárgyalások után – az Együd-hagyaték egyesítése megtörtént. Az özvegy a múzeumban biztosítva látta az anyag szakszerű elhelyezését és őrzését, valamint a gyűjtemény tudományos feldolgozását. Ennek eredményeként a múzeum tulajdonában lévő könyvek, folyóiratok, egyéb kiadványok és dokumentumok 650 darabban szaporodtak. Több fotó- és diafelvétel, 600 levél és 21 magnókazette került vissza a múzeumba.

Folyamatban van – terveink szerint 1993-ra – Együd Árpád halálának tizedik évfordulójára tervezett ballada kötet zenei és szöveges anyagának válogatása, lejegyzése. A munkát Molnár Éva gyűjteménykezelő, zenei lejegyző nagy szakértelemmel végzi.

Komoly gondot jelent az egyesített hagyaték hiányzó adatainak utólagos pótlása, kiegészítése, továbbá a német és horvát, valamint a cigány folklór lejegyzése és feldolgozása. A mozgófilmek táncleírásához a szakértő(k) munkája elengedhetetlen. Biztosítani kell az archív anyag szakszerű tárolását, védelmét.

Együd Árpád tíz éves múzeumi munkáját, muzeológusi-igazgatóhelyettesi pályáját négy múzeumigazgató és két „interregnum” kísérette. Szűkös keretűnek egy részét a munkájához elengedhetetlenül szükséges megnetofon, filmfelvevő, filmek és szalagok vásárlására fordította.¹⁵ A technikailag alig, vagy rosszul felszerelt múzeum nem tudta biztosítani számára a szakszerű gyűjtéshez, rögzítéshez nélkülözhetetlen felszerelést.¹⁶

Időt és erőt nem kímélve e tetemes munka egészségét felőrölte, tragikus, hirtelen halála tervei nagy részét beteljesületlenül hagyta.¹⁷ A megye és a múzeum kötelessége hagyatékát nemcsak óvni és őrizni, de feldolgozni és a nagyközönség számára elérhetővé tenni.¹⁸

Együd Árpád példaadó kutatói és emberi magatartása követendő mindazok számára, akik a magyar kultúra, különösen Somogy megye értékei iránt elkötelezettek, felelősséget éreznek.

Befejezésül álljon itt Vikár Béla, s az őt követő Együd Árpád hitvallása és célkitűzése: „Én, amint mondám, beállok ehhez a nagy munkához napszámossnak, szolgálom az ügyet gyarló tehetségem szerint.”

Együd Árpád egyik legkedvesebb adatközlőjével, Tóth Imrével Kisbárapátiban
(a felvételt készítette Gózszy Gáborné, 1983.)

J E G Y Z E T E K

1 1921. január 30-án született Perőcsényben (Hont megye) és 1983. augusztus 17-én Kaposvárott hunyt el.

2 Balassagyarmaton érettségizett, a Magyar Testnevelési Főiskolán tanári diplomát szerzett. 1946-tól 14 évig a Csurgói Csokonai Vitéz Mihály Gimnázium tanára, majd 3 évig megyei népművészeti tanácsadó. 1963-tól ismét tanár Siófokon a Perczel Mór Gimnáziumban. A Siófoki Városi Tanács alkalmazottjaként 1970-ben kapcsolatba kerül a múzeumi tevékenységgel, egy évig a Kálmán Imre Emlékház vezetője. 1971-től Takáts Gyula egykori múzeumigazgató Együd Árpádot a Siófoki Beszédes József Múzeumban beosztottként alkalmazza. 1973-tól a Marcali Helytörténeti és Munkásmozgalmi Múzeum igazgatója Bakay Kornél megyei múzeumigazgató megbízásából. Rendkívüli munkabírása, lelkesedése és egyszerűetete lévén a régészigazgató megbecsülését és támogatását élvezte. Szakmai feldolgozó munkája megindult és tudományos igényű dolgozatai sorozatosan jelentek meg.

3 A szövegű lejegyzés szakszerű munkát igényel. A szó szerinti rögzítésen túl (mely esetenként rossz minőségű, nehezen érthető szövegrészt jelent) jelölni kell a tájnyelvi sajátosságokat is. Ezt követi a gépi letisztázás, illetve az anyag előrendezése. Zenei anyagnál a szöveg és a kotta párhuzamosan készül, majd annak letisztázása után az MTA Zenetudományi Intézete által használt rendszer alapján előrendezésre került. Egy darab hatvan perces vegyes anyagú kazetta lejegyzése és gépelése két-három napi munkaidőt jelent egy fő részére. A hangszalagok négy sávon körülbelül három órányi felvett anyagot rögzítenek. Egy-egy szalag egy hét alatt jegyezhető le (a felvétel minőségétől függően). A már letisztázott, kész dossziék kottaanyaga fénymásolás után több szempont szerinti tematikus elkülönítést tesz lehetővé (gyűjtés helye, műfaja, adatközlők, stb.) Elkészültek a könyvek, folyóiratok előrendezési munkálatai, a folklór kéziratanyag témánkénti elkülönítése és mutatózása, a levelezés fel-

dolgozása, a filmek, fotók tematikus csoportosítása, mutatkozása. Molnár Éva teljes munkaidőben a hangzóanyag lejegyzésével és az anyag rendezésével foglalkozik. 1990. közepétől 1991. végéig körülbelül húsz órányi a lejegyzett anyag és a hagyaték gyakorlatilag teljesen előrendezett.

4 Együd halála után a hagyaték egy része 1987. februárjában átkerült az MTA Zenetudományi Intézetébe átjatszásra. 1989. közepéig ebből csupán négy órányi anyag készült el.

5 A Magyar Televízióval való együttműködés eredményeként elkészült anyagok: a Bartók életmű filmsorozat „Ürögi kanasztánc” című sorozatrész táncjai; a „Zászlós” lakodalom forgatókönyvének megírása; a „Somogyi búcsúk” című film forgatókönyve; az „Andocsi búcsú” hangfelvételei (Moszkvai Filmfesztivál, III. díj); a „Bábtáncoltató betlehem” és szokás filmfelvétele Balatonberényben; a pécsi TV filmje „Előttem a határ, mögöttem a betyár” című film szakértői közreműködése.

6 Több helyen írásaiban is igen nagy szeretettel emlékezik meg róluk. Lásd Csurgó és környéke kalendáriuma 1986-87, Csurgó, 1985. 66. p.; Somogyi Múzeumok Közleményei 7. sz. Kaposvár, 1985. 127. p. „Azt is megtanultuk Vikártól, hogy a tárgyi és szellemi kultúra összefüggéseit mindig tartsuk szem előtt. A fotóra került tárgyi anyagok mellett külön figyelmet szentelünk a mozgó filmre vehető anyagoknak: táncok, farsangolás, tűzugrás s egyéb szokás és tárgyi anyagok rögzítéséről van szó... Sok tekintetben azonban szerencsés barangolást végezhetünk társainkkal együtt az „újabb öregek” újbóli felfedezésével, akiktől klasszikus veretű anyagokat vehettünk föl: a rinyakovácsi Jandzsó Györgyné, a varjaskéri Hosszú Lázár és felesége, a kisbárapáti Tóth Imre, a szenyéri, szőcsénypusztai Tislér Antalné és még néhány nevet említhetnők. Külön említést kell tennünk a Borbély testvérpárról (Teréz és Lajos), akiktől Olsvai Imrével együtt kb. 800 néprajzi egységet jegyeztünk föl: dalok, balladák, imák, regölés, hiedelmi anyagok stb. Mind közül, mind a közel 300 adatközlőnkől sikerült olyan anyagokat is felvennünk, amelyek azonosak, vagy rokon változatai a Vikár-gyűjtésnek is.”

7 Lásd többek között *Olsvai Imre* méltatását In: Somogyi Múzeumok Közleményei 6. szám, Kaposvár, 1983. 183. p.

8 Publikációiban sem mulasztja el felhívni a gyűjtők figyelmét: „Felhívjuk a nevelők, szakkör- és együttesvezetők, népművelők, amatőr gyűjtők figyelmét arra, hogy... maguk is iparkodjanak utánaélni... a helyi és a környékbeli hagyományok(nak).” Kaposváron megverték a rézdobot. *Együd Árpád*: Száz somogyi népdal. Kaposvár, 1981. 7. p.

9 „Időmhöz, egészségi állapotomhoz mérten túlzottan igénybe vettek a különböző intézmények (a megyében és azon kívül is). Ezek ellenére néhány olyan előadást vállaltam... elsősorban a megkezdett iskolai előadások folytatásaként, amelyekkel segítségére lehetek az iskolák, pedagógusok, szakkörök számára. A számtalan film- és magnóátjatszás rengeteg időmet vont el a tudományos munkától... Csökkentenem kell a rádióval, a televízióval való (egyébként néha hasznos) együttműködésemet. Sajnos a 30 éves gyakorlat szerint még néhány kulturális szemlét le kell zsúriznem 1983-ban, s egy-két jelentősebb fesztivált is.” Lásd *Együd* 1983. évi munkaterve. Megtalálható a Múzeum Néprajzi Adattárban.

10 Nevéhez fűződik többek között az ország első diák tánc csoportjának megalakítása 1947-ben; a siófoki Balaton táncgyűttes megalakítása 1964-ben. Néptánc együtteseket patronáló és mozgalmat irányító tevékenysége az

egész megyére kiterjedt. Koreográfiákat készített és tanított be.

11 Lásd Csurgón élő barátaihoz írt nyílt levelében: „Kéréseknek végre eleget tudok tenni: eddig azért nem jutottam az íráshoz, mert gyűjtő-kutató munkám napi 14-16 órányi súllyal nehezdedt a nyakamba. No, nem mintha sokallanám, hiszen éppolyan intenzitással dolgozom, mint annak idején fiatal koromban Csurgón.” Lásd i. m. Csurgó, 1985. 66. p.

12 Az 1983. évi munkatervében ír az általa megkezdett, de sürgős feladatként számontartandó „Hangarchívum” átjatszásának szükségességéről. Ugyanitt sürgeti annak átrendezési és lejegyzési munkálatait, melynek „főleg a további kutatók, feldolgozók látnák hasznát. Már 20-22 éves felvételek teljesen tönkremennek a régi szalagokon, az újabbak még kb. ugyanannyi ideig megmaradnak ebben az állapotban.” Jelzi a műfajcsoportonkénti átjatszás szükségességét, többször hivatkozva az igen rossz technikai felszereltségre.

13 Lásd 3. jegyzetpontban

14 Ugyancsak az 1983. évi munkaterv tartalmazza az alábbiakat: „Kicsérélésre javaslok (a már újkorától hibás) Eumig 8 típusú filmvetítőtípust: pótolhatatlan és értékes filmjeinket (és sajátomat is) roncsol szét előadások közben.” Később nehezményezi: „A filmarchívum – jobb híjjával – irodámban összezsúfolva van, nem megfelelő helyen.”

15 1970-ben a Kálmán Imre Emlékház vezetőjeként havi bére 2.538,-Ft. Ugyanakkor a Beszedés József Emlékmúzeumnál másodállást vállalt havi 500 forintért. 1971-ben néprajzos-muzeológusként illetménye 2.500,-Ft. 1973-ban fizetését Bakay Kornél 2.860,- forintban állapítja meg, majd 700 forint vezetői pótlékot kap az újonnan létesített marcali múzeum vezetőjeként. 1975-ben megjelenik több évtizedes gyűjtő és feldolgozó munkájának összegző nagy kötete „Somogyi Népköltészet” címmel, Olsvai Imre zenei szerkesztésével. A kötetet Kriza Ildikó lektorálja, Takáts Gyula ajánlja és két hanglemez egészíti ki 25 hangfelvétellel. Ugyanebben az évben megyei múzeumigazgatóhelyettesi feladatokat lát el, bére 4 900 forint. 1977-ben – számtalan kitüntetés és 30 évi munkaviszony után Honfi István múzeumigazgató bérét 5 350 forintban állapítja meg. 1982-ban munkabére 7 400 forint. Mészáros Balázs múzeumigazgató 1981-ben a Munka Érdemrend Arany Fokozatára terjeszti fel Együd Árpádot, ekkor eléri a 7 600 forintot, Együd pedig a nyugdíjkorhatárt. Utolsó besorolása 1983. február 7., tudományos főmunkatárs, fizetése 8 050 forint.

16 Lásd a hivatkozott beszámoló és munkaterv.

17 Halála előtt fejezte be a múzeum évkönyve számára írt tanulmányát, melyet „Vikár Béla nyomában” címmel a Somogyi Múzeumok Közleményei tartalmazza, és amely Együd halála után, 1985-ben jelent meg Kaposvárott. E jelzett tanulmányban összegzi – az adott szempontok szerint – eddigi munkája eredményét. Legsúlyosabb feladatait, terveit pedig a fenn említett 1982. évi beszámoló és az 1983. évi munkaterv tartalmazza.

18 Az Együd-hagyaték feldolgozásának és publikálásának egyrészt anyagi vonzata jelentős, másrészt személyi feltételeit biztosítani kell. A cikk írója a szöveges folklor-hagyaték feldolgozását – tervei szerint – elkezdte, de szükséges a táncleírások és a zenei anyag feldolgozásához is a megfelelő szakember biztosítása.

19 A bibliográfia összeállításánál segítségemre voltak: dr. Sipos Csaba (Somogy Megyei Könyvtár) és Forrai Márta (Somogy Megyei Múzeumok Igazgatósága).

Együd Árpád válogatott bibliográfiája¹⁹ (1971-1991)

- Együd Árpád*: „A művészetet a nép alkotja”. Somogyi népballadák. Néhány szó megyénk népköltészetéről. = Somogyi Néplap. 1971. 250. sz. okt. 24. 7. p.
- Együd Árpád*: Megyénk népköltési remekeiből. Somogyi népballadák. = Somogyi Néplap. 1971. 263. sz. nov. 7. 8. p.
- Troszt Tibor*: Visszhang. = Somogyi Néplap. 1972. 79. sz. ápr. 2. 5. p. Siófok művészei. (Csiszár Elek, Együd Árpád, Segesdy Katalin.)
- Együd Árpád*: Külső-Somogyi népballadáit. In. Somogyi Múzeumok Közleményei 1. 1973. Kaposvár. Somogy M. Múz. lg. 177-206. p.
- Együd Árpád*: Egy alig ismert népballadánkról. In. Somogyi Múzeumok Közleményei 1. 1973. Kaposvár. Somogy M. Múz. lg. 314-317. p.
- Együd Árpád*: Somogyi népköltés – részlet – 2. díjas munkájából. (A halálra ítélt huga típusú ballada elemzése). In. Rügyek: Válogatás somogyi pályázatokból. 1973. Kaposvár. Somogy M. Tanács Műv. Oszt. 55-79. p.
- Együd Árpád*: Voigt Vilmos: A folklór alkotások elemzése. Néprajzi tanulmányok. Akad. Kiadó. Bp. 1972. 377. p. In. Somogyi Múzeumok Közleményei 1. 1973. Kaposvár. Somogy M. Múz. lg. 373. p. Recenzió.
- Együd Árpád*: Voigt Vilmos: A folklór esztétikájához. Kossuth K. Bp. 1972. 383. p. In. Somogyi Múzeumok Közleményei 1. 1973. Kaposvár. Somogy M. Múz. lg. 373-374. p. Recenzió.
- Együd Árpád*: Eltűnt balladák nyomában. „Az eladott és halálra hurcolt lány” (Bodor Katalin) ballada vázlatos elemzése = Honismereti Híradó. 1974. 2. sz. 42-46. p.
- Együd Árpád*: Dömötör Tekla: Magyar népszokások. Corvina. Bp. 1972. 72 p. ill. 51 t. In. Somogyi Múzeumok Közleményei 2. 1975. Kaposvár. Somogy M. Múz. lg. 290. p. Recenzió.
- Együd Árpád*: Martin György: A magyar nép táncai. Corvina. Bp. 1974. 74. p., 54 t. In. Somogyi Múzeumok Közleményei 2. 1975. Kaposvár. Somogy M. Múz. lg. 290 p. Recenzió.
- Együd Árpád*: Dömötör Tekla: A népszokások költészete. Akad. Kiadó. 1974. Bp. 260 p. 16 t. In. Somogyi Múzeumok Közleményei 2. 1975. Kaposvár. Somogy M. Múz. lg. 290-291. p. Recenzió.
- Együd Árpád*: „Csodatévő szarvas ezer ága-boga”. Adatok a somogyi regöléshez. In. Somogyi Múzeumok Közleményei 2. 1975. Kaposvár. Somogy M. Múz. lg. 69-101. p.
- Együd Árpád*: Somogyi népköltészet. Gyűjtötte és szerk. Együd Árpád. Somogy M. Múz. lg. 1975. Kaposvár. 511 p. 6 t.+2 hanglezem mell. (Somogyi néprajza 1.)
- Együd Árpád*: Regölés Somogyban. = Somogyi Néplap. 1975. 293. sz. dec. 14. 5. p.
- Andrásfalvy Bertalan*: Együd Árpád: Somogyi népköltészet. = Somogy. 1976. 2. sz. 120-122. p. Recenzió.
- Sipos Csaba*: Együd Árpád: Somogyi népköltészet. = Útközben. 1976. 1. sz. 23-24. p. Recenzió.
- Együd Árpád*: Adatok a láncversek számszimbolikájához. In. Somogyi Múzeumok Közleményei 3. 1973. Kaposvár. Somogy M. Múz. lg. 271-310. p.
- Együd Árpád-Sudár János*: Köszöntjük a 75 éves Bálint Sándort. In. Somogyi Múzeumok Közleményei 3. 1978. Kaposvár. Somogy M. Múz. lg. 311-313. p.
- Együd Árpád*: Bálint Sándor: Karácsony, húsvét, pünkösd. (A nagy ünnepek hazai és közép-európai hagyományvilágából) 2. kiad. Szt. István Társ. Bp. 1976. 403 p. In. Somogyi Múzeumok Közleményei 3. 1978. Kaposvár. Somogy M. Múz. lg. 573. p. Recenzió.
- Együd Árpád*: Scheiber Sándor: Folklór és tárgytörténet. 1-2. 2. bőv. kiad. Magyar Izraeliták Országos Képviselője. Bp. 1977. In. Somogyi Múzeumok Közleményei 3. 1978. Kaposvár. Somogy M. Múz. lg. 537-538. p. Recenzió.
- Együd Árpád*: Ortutay Gyula-Kriza Ildikó: Magyar népballadák. Szépirod. K. Bp. 1976. 403. p. (Magyar Remekírók) In. Somogyi Múzeumok Közleményei 3. 1978. Kaposvár. Somogy M. Múz. lg. 537-538. p. Recenzió.
- Együd Árpád*: A múzeumi kiállítások és adattári anyagok hasznosítása a közművelődésben. = Somogy. 1978. 1. sz. 52-54. p.
- Együd Árpád*: Sárközy István verseskönyve. Új adatok Csonkai somogyi patrónusához. = Somogyi Néplap. 1979. 247. sz. okt. 21. 7. p.
- Együd Árpád*: „Bálint Sándor a szakrális néprajz nagy öregje” = Confessio. 1980. 4. sz. 109-111. p.
- Együd Árpád*: A bolygó zsidó mondája a somogyi néphagyományban. In. Évkönyv 1979/80. Magyar Izraeliták Országos Képviselője 1980. Bp. 126-143. p.
- Lengyel András*: Somogyi tájak, emberek. Likra pógár, kapura hajdu! = Somogyi Néplap. 1980. 275. sz. nov. 23. 5. p. (6 fotóval). Együd Árpád megyei múzeumigazgatóhelyettes vall életéről, néprajzi gyűjtőmunkájáról.
- Együd Árpád*: Kaposváron megverték a rézdobot: Száz somogyi népdal (Kaposvár) Somogy M. Múz. lg. (1981). 100. (4) p.
- Együd Árpád*: Vikár Béla és a somogyi népköltészet gyűjtése (A folklorista Vikár Béla nyomában). In. Janus Pannonius Múz. évkönyve 25 (1980). Pécs, 1981. 287-289. p.
- Együd Árpád*: Újabb szövegfolklorisztikai adatok a somogyi Zselicből. In. Zselici Dolgozatok. 5. 1981. Kaposvár. Somogy M. Múz. lg. 59-84. p.
- Együd Árpád*: Népi sportszerű játékok Somogyban. In. Somogyi Múz. Közleményei 4. 1981. Kaposvár. Somogy M. Múz. lg. 95-126. p.
- Együd Árpád*: A somogyi népköltészet világi és szakrális vonatkozásai. = Somogy. 1981. 6. sz. nov.-dec. 68-75. p.
- Lengyel András*: „Kaposváron megverték a rézdobot.” Egy érdekes kiadványról. = Somogyi Néplap. 1981. 256. sz. okt. 31. 5. p. Száz somogyi népdal a múzeum kiadásában Együd Árpád összeállításában.
- Együd Árpád*: Ádventtől vízkeresztig. (A téli ünnepség szokásaiból.) = Somogyi Honismereti Híradó. 1982. 2. sz. 79-81. p.
- Együd Árpád*: A tavaszi ünnepkörökhöz tartozó népszokásokról. = Somogyi Honismereti Híradó. 1983. 1. sz. 52-66. p.
- Együd Árpád*: Elapadt a tiszta forrás. = Somogyi Néplap. 1983. 7. sz. ápr. 1. 8. p. Meghalt Pöttendi Lidi hetesi népdalénekes, aki Vikár Bélának is énekel.
- Falvay Károly*: Együd Árpád. = Táncművészet. 1983. 11. sz. 21-22. p.
- Jakab Mihály*: Népfőiskola Siófokon. = Táncművészet. 1983. 9. sz. 20-23. p. Molnár Istvánról, aki Együd Árpádot is tanította.
- Kerekesné Pytel Anna*: Száz somogyi népdal. = Somogy. 1983. 2. sz. márc.-ápr. 106-107. p. Recenzió Együd Árpád gyűjtéséről.
- Matyikó Sebestyén József*: Beszélgetés Együd Árpáddal. = Somogyi Honismereti Híradó. 1983. 2. sz. 41-45. p.
- Együd Árpád* (1921-1983) = Somogyi Néplap. 1983. 196. sz. aug. 19. 3. p. (1 fotóval). Nekrológ.
- Bucsú Együd Árpádtól. (1921-1983) = Somogy. 1983. 6. sz. nov.-dec. 96-97. p. *Mészáros Balázs* és *Olsvai Imre* búcsúztatója.
- Emlékezünk. Együd Árpád. (1921-1983) = Iskolai Szemle. 1983. 3. sz. 92. p.
- Bekes József*: Fölmérhetetlen kincs. Az Együd-hagyaték soráról. = Somogyi Néplap. 1984. 51. sz. márc. 1. 5. p.

- Leskó László:* Együd Árpád öröksége. = Honismeret. 1984. 4. sz. 63-64. p.
- Móser Zoltán:* Ez a nyár...= Valóság. 1984. 3. sz. 85-91. p. Emlékezés Együd Árpádra is.
- Együd Árpád:* Vikár Béla nyomában (Emlékezés Vikár Bélára) In. Somogyi Múzeumok Közleményei. 7. 1985. Kaposvár. Somogy M. Múz. Ig. 123-156. p.
- Együd Árpád:* Szántódpusztá és környéke szájhagyománya. SIOTOUR. 1985. 116(1) p. (Szántódi Füzetek 12.)
- Együd Árpád:* Kedves Barátaim! In. Csurgó és környéke kalendáriuma. 1986-87. Csurgó. 1985. 66-68. p. Levél.
- Szapudi András:* „Tisztelettel Árpádnak”. „A Somogyi népköltészet napja Siófokon. = Somogyi Néplap. 1985. 253. sz. okt. 28. 5. p. (1 fotóval)
- Szapudi András:* Az ököristálló rangja. Ünnepe a révben. = Somogyi Néplap. 1985. 275. sz. nov. 14. 16. p.
- Együd Árpád:* Szántódpusztá szájhagyományai c. kötetéről is. (Szántódi Füzetek 12.)
- Együd Árpád:* „Legszívesebben krónikát írnék...” = Iskolai Szemle. 1986. 1. sz. 21-23. p. A levelet a csurgóiak kérésére írta 1974-ben.
- Együd Árpád:* Szántódpusztá és környéke szájhagyománya. = Hungarológiai Értesítő. 1987. 1-2. sz. 266-267. p. Recenzió.
- Horányi Barna:* Együd Árpád hagyatékából. Népdalkincsünk nyomában. = Somogyi Néplap. 1987. 6. sz. jan. 8. 5. p. Megkezdődött a hagyaték feldolgozása.
- Matyikó Sebestyén József:* Együd Árpád. = Siófoki Hírek. 1988. 6. sz. nov. 5. p. Öt éve hunyt el az országos híru néprajzkutató. (Réti Zoltán tusrajzával.)
- Troszt Tibor:* A három népművelő. = Somogyi Hírlap. 1990. 161. sz. nov. 1. 5. p. Emlékezés Együd Árpádra, Galicz Jánosra és Vértes Elemérre.
- Kóhalmi Erika:* Kaposváron megverték a rézdobot. = Somogyország. 1991. 3. sz. jan. 17. 9. p. Száz somogyi népdal Együd Árpád gyűjtésében.
- Lőrincz Sándor:* Az Együd-hagyaték sorsa. = Somogyi Hírlap. 1991. 62. sz. márc. 14. 5. p. Molnár Éva dolgozza föl a megyei múzeumban.